

Uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 22/2461

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 14 juli 2023 in de zaak tussen

██████████ uit Rosmalen, eiser
(gemachtigde: mr. M.N.G. Brok),

en

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch
(gemachtigde: ██████████).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eiser tegen de afwijzing van de aanvraag om bijzondere bijstand voor bewindvoeringskosten over de periode 14 februari 2022 tot 7 april 2022 die zijn gemaakt vooraf aan de aanvraag en het beroep van eiser tegen de afwijzing van de aanvraag voor individuele inkomenstoelage.

1.1 Het college heeft met het besluit van 20 mei 2022 de bijzondere bijstand voor (maandelijkse) bewindvoeringskosten over de periode 14 februari 2022 tot 7 april 2022 afgewezen omdat die te laat is aangevraagd. Met ingang van 7 april 2022 heeft het college de gevraagde bijzondere bijstand voor de (maandelijkse) bewindvoeringskosten wel toegekend (€ 162,44) en tevens bijzondere bijstand voor de (eenmalige) bankkosten toegekend. Daarnaast heeft het college de aanvraag voor individuele inkomenstoelage afgewezen omdat eiser niet voldoet aan de vereisten om hiervoor in aanmerking te komen. Met het bestreden besluit van 26 september 2022 is het college hierbij gebleven.

1.2 Eiser is het niet eens met de afwijzing voor de (maandelijkse) bewindvoeringskosten over de periode 14 februari 2022 tot 7 april 2022 en de afwijzing van de aanvraag voor individuele inkomenstoelage en heeft beroep bij de rechtbank ingesteld. Hij vindt dat hij ook recht heeft op bijzondere bijstand voor de maandelijkse bewindvoeringskosten die hij al heeft gemaakt vóór het indienen van de aanvraag en op individuele inkomenstoelage. Het college heeft op het beroep gereageerd met een verweerschrift.

1.3 De rechtbank heeft het beroep op 6 april 2023 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: de gemachtigde van eiser en de gemachtigde van het college.

Totstandkoming van het besluit

2. Eiser is onder bewind gesteld. De kantonrechter heeft in de beschikking van 27 december 2021 eiser onder bewind gesteld van mevrouw ██████████ die tot eisers bewindvoerder is

---

benoemd. Eiser is per 14 februari 2022 verhuisd naar een woon- en werkboerderij binnen de gemeente 's-Hertogenbosch.

2.1 Op 7 april 2022 heeft de bewindvoerder de aanvraag gedaan voor bijzondere bijstand voor de maandelijkse bewindvoeringskosten en eenmalige bankkosten en een aanvraag ingediend voor individuele inkomenstoelage.

2.2 Bij besluit van 20 mei 2022 heeft het college de maandelijkse bewindvoeringskosten per 7 april 2022 en de eenmalige bankkosten toegekend. Het college heeft voornoemde aanvraag wat betreft het gedeelte dat ziet op de maandelijkse bewindvoeringskosten over de periode 14 februari 2022 tot 7 april 2022 afgewezen omdat bewindvoeringskosten die gemaakt zijn voordat de aanvraag is ingediend, niet in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. De aanvraag voor deze maandelijkse bewindvoeringskosten was volgens het college dus te laat ingediend. Verder heeft het college met datzelfde besluit van 20 mei 2022 besloten de aangevraagde individuele inkomenstoelage eveneens af te wijzen.

Beoordeling door de rechtbank

Afwijzing aanvraag voor bijzondere bijstand voor bewindvoeringskosten over de periode 14 februari 2022 tot 7 april 2022

3. De rechtbank moet beoordelen of het college terecht heeft geweigerd eiser bijzondere bijstand te geven voor de maandelijkse bewindvoeringskosten over de periode van 14 februari 2022 tot 7 april 2022. Zij doet dat aan de hand van de gronden van eiser.

4. Het beroep van eiser is naar het oordeel van de rechtbank gegrond. Hieronder legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit heeft.

5. Partijen zijn het erover eens dat eiser recht heeft op bijzondere bijstand voor de kosten die verband houden met de onderbewindstelling. Het gaat in deze zaak alleen over de vraag of het mogelijk is om ook bijzondere bijstand te verstrekken voor de kosten die al zijn gemaakt voordat de aanvraag voor bijzondere bijstand was ingediend.

6. Als meest vergaande grond brengt eiser naar voren dat het college met zijn besluit in strijd heeft gehandeld met het evenredigheidsbeginsel. Eiser verwijst daarbij naar een uitspraak van de rechtbank Overijssel van 28 juli 2022¹ over een vergelijkbare situatie. Daarbij heeft de rechtbank Overijssel geoordeeld dat de onverkorte toepassing van de hoofdregel van artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet (Pw) in de situatie van betrokkene tot een nadeel leidt, dat niet in een redelijke verhouding staat tot de met de hoofdregel te dienen doelen. De gevolgen van de weigering van de bijzondere bijstand staan volgens eiser ook in zijn zaak in geen enkele verhouding tot het kennelijk belang van het college dat de aanvraag voor bijzondere bijstand voor bewindvoederskosten op of voor de datum van de beschikking van de kantonrechter moet worden ingediend.

6.1 De rechtbank is van oordeel dat deze beroepsgrond slaagt, onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank van 30 mei 2023 over dezelfde materie. Deze uitspraak is gepubliceerd onder ECLI:NL:RBOBR:2023:2646. De rechtbank heeft daarin geoordeeld dat

---

¹ Rechtbank Overijssel 28 juli 2022, ECLI:NL:RBOVE:2022:2223

het college de bijzondere bijstand voor bewindvoederskosten die zijn gemaakt voorafgaand aan de aanvraag ten onrechte heeft geweigerd. In het geval van eiser was hij weliswaar op 27 december 2021 onder bewind gesteld van mevrouw [REDACTED] maar verhuisde hij pas per 14 februari 2022 naar de gemeente van het college. Mevrouw [REDACTED] moest op dat moment nog Digid voor eiser aanvragen en omdat eisers bewindvoerder nog geen andere cliënten bij de nieuwe gemeente van eiser had, moest ze eerst e-herkenning aanvragen (dat een tijd duurde) alvorens ze toegang kon krijgen tot het systeem waarmee zij vervolgens eisers aanvraag kon indienen. Verweerder stelt weliswaar dat eiser zijn aanvraag ook zelf via Digid had kunnen indienen, maar de rechtbank is van oordeel dat eiser niet alleen nog geen Digid had op het moment dat hij verhuisde maar dat het zelf indienen van een dergelijke aanvraag van iemand zoals eiser die onder bewind is gesteld ook niet kan worden verwacht en verlangd. Dit vanwege de reden waarom personen zoals eiser onder bewind worden gesteld. Het niet toekennen van bijzondere bijstand voor daadwerkelijk gemaakte bewindvoeringskosten omdat de aanvraag vanwege een (naar het oordeel van de rechtbank) verschoonbare reden te laat is ingediend strookt naar het oordeel van de rechtbank niet met wat de wetgever kan hebben bedoeld.

7. De conclusie is dat het college, door bijzondere bijstand te weigeren voor de maandelijkse kosten van de bewindvoerder die zijn gemaakt vooraf aan de aanvraag in strijd heeft gehandeld met het (ongeschreven) evenredigheidsbeginsel. De rechtbank komt gelet hierop niet meer toe aan de overige beroepsgronden van eiser.

Afwijzing aanvraag voor inkomensafhankelijke toeslag.

8. Op grond van artikel 36 van de Pw kan het college, op een daartoe strekkend verzoek van een persoon van 21 jaar of ouder doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd, die langdurig een laag inkomen en geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Pw heeft en geen uitzicht heeft op inkomensverbetering, gelet op de omstandigheden van die persoon een individuele inkomensvoetstuk verlenen. Op grond van artikel 36 van de Pw en artikel 8 lid 1 sub b van de Pw stelt de gemeenteraad bij verordening regels vast met betrekking tot het verlenen van een individuele inkomensvoetstuk. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de hoogte van de individuele inkomensvoetstuk en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen "langdurig" en "laag inkomen".

9. Niet in geschil is dat het inkomen van eiser in de referentieperiode hoger is geweest dan de voor hem geldende bijstandsnorm en daarmee is naar het oordeel van de rechtbank ook niet in geschil dat eiser niet voldoet aan de vereisten van artikel 36 Pw en de artikelen 1 en 3 van de Verordening individuele inkomensvoetstuk Participatiewet gemeente 's-Hertogenbosch 2022 (Verordening).

10. De vraag die voorligt is of eiser op grond van de hardheidsclausule (neergelegd in artikel 5 van de Verordening) toch in aanmerking dient te komen voor individuele inkomensvoetstuk. Op grond van artikel 5 van de Verordening kan het college in bijzondere situaties ten gunste van belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze Verordening indien toepassing ervan leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

11. Eiser voert aan dat er sprake is zo'n bijzonder geval dat toepassing van de bepalingen van de verordening tot onbillijkheid van overwegende aard zou leiden. Eiser heeft namelijk

---

een onbestendige woon-/leefsituatie gehad de afgelopen jaren, maar dit is inmiddels gestabiliseerd. In de referteperiode was eiser dakloos, waardoor het college in haar beoordeling of eiser in aanmerking komt voor de individuele inkomenstoelage de voor eiser geldende norm heeft verlaagd met 15 % van de gehuwdennorm. Eiser stelt dat dit onrechtvaardig uitpakt. Hij wordt hiermee eigenlijk gestraft voor zijn verleden en niet gestimuleerd in zijn doel om een stabiele woon-/leefsituatie te creëren.

12. De rechtbank is van oordeel dat het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken of aannemelijk geworden dat sprake is van een dermate bijzonder geval dat toepassing van de bepalingen van de verordening tot onbillijkheid van overwegende aard zou leiden. De stelling dat de verlaging van de bijstandsnorm als gevolg van de dakloosheid van eiser onrechtvaardig uitpakt is daarvoor onvoldoende. Die verlaging van de norm is namelijk verdedigbaar omdat eiser in de periode van dakloosheid geen (vaste) woonlasten heeft gehad. Gelet hierop hoefde het college eiser op grond van de hardheidsclausule niet in aanmerking te laten komen voor individuele inkomenstoelage. De beroepsgrond slaagt niet.

Conclusie en gevolgen

13. Het beroep is ongegrond wat betreft het gedeelte dat ziet op de afwijzing van de aanvraag voor individuele inkomenstoelage.

14. Het beroep is gegrond wat betreft de afwijzing van de aanvraag voor de maandelijkse kosten van de bewindvoerder die zijn gemaakt vooraf aan de aanvraag. De rechtbank zal het bestreden besluit van 26 september 2022 om die reden vernietigen. Gezien het voorgaande bestaat aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank zal het bezwaar gegrond verklaren en het besluit van 20 mei 2022 herroepen voor zover daarbij de aanvraag om bijzondere bijstand voor de maandelijkse bewindvoeringskosten over de periode van 14 februari 2022 tot 7 april 2022 (€ 297.36,-) is afgewezen en deze alsnog toekennen.

15.1 De rechtbank ziet verder aanleiding om verweerder te veroordelen in de kosten die eiser heeft moeten maken voor de behandeling van het bezwaar en het beroep. De rechtbank stelt deze kosten in totaal vast op € 2.868,- (een punt voor het indienen van een beroepschrift en een punt voor het bijwonen van de zitting met een waarde per punt van € 837,-; een punt voor het indienen van een bezwaarschrift en een punt voor het bijwonen van de hoorzitting met een waarde per punt van € 597,- en een wegingsfactor 1).

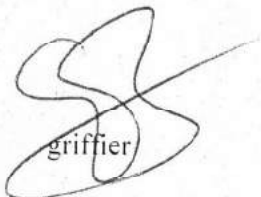

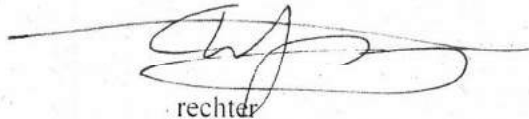
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond voor zover het ziet op de afwijzing van de aanvraag voor individuele inkomstenstoeslag;
- verklaart het beroep gegrond voor zover het ziet op de afwijzing van de aanvraag voor de maandelijkse kosten van de bewindvoerder die zijn gemaakt over de periode van 14 februari 2022 tot 7 april 2022;
- vernietigt het besluit op bezwaar van 26 september 2022 in zoverre;
- voorziet zelf in de zaak en verklaart het bezwaar gegrond;
- herroept het besluit van 20 mei 2022 voor zover het de weigering van bijzondere bijstand betreft voor de maandelijkse bewindvoeringskosten over de periode van 14 februari 2022 tot 7 april 2022 van de bewindvoerder ter hoogte van € 297,36;
- kent ten laste van verweerder aan eiser € 297,36 aan bijzondere bijstand toe;
- bepaalt dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- veroordeelt het college in de proceskosten van eiser ter hoogte van € 2.868,-;
- bepaalt dat het college het griffierecht van € 50,- aan eiser vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [REDACTED] rechter, in aanwezigheid van mr. [REDACTED], griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 14 juli 2023.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **17 JUL 2023**

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Centrale Raad van Beroep waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Centrale Raad van Beroep vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.